

Miksi kaikkivoipa ja hyvä Jumala sallii pahuuden ja kärsimyksen?

(Opiskeluopas kirjan "The Reason for God" toista lukua varten)

Sisällysluettelo

Ongelma: Miten täydellisen hyvä ja kaikkivoipa Jumala sallii pahuuden ja kärsimyksen?	1
Skeptikon usko	2
Pahuus ja kärsimys todistavat, että Jumala on olemassa	2
Mihin ateismi voi johdattaa	3
Pahuus ja kärsimys: perusteltu huolenaihe teistisestä näkökulmasta	5
Onko Jumala kaikkivaltias?	5
Onko Jumala täydellisen hyvä?	6
Loiko Jumala pahuuden ja kärsimyksen?	7
Miksi Jumala antoi pahuuden ja kärsimyksen tulla maailmaan?	8
Mahdollinen vastaus # 1: Joitakin asioita ei voi luoda täydellisinä	8
Mahdollinen vastaus #2: Väliaikainen kärsimys mahdollistaa suuremman nautinnon ikuisuudessa	9
Raamatun Jumala ei ole välinpitämätön pahuutta ja kärsimystä kohtaan	10
Yhteenveto: täydellisen hyvä ja kaikkivaltias Jumala sallii hetkellisen pahuuden ja kärsimyksen maailmassa varmistaakseen parhaan lopputuloksen	11
Lähteet	12

Huom.: Tekstin joukossa on sulkeissa vihreällä kirjoitettuja lisäyksiä, jotka alkavat sanalla "Keskustelu". Nämä ovat ehdotuksia keskustelukysymyksiksi niille pienryhmien ohjaajille, jotka haluavat käsitellä näitä aiheita vuorovaikutteisessa ryhmätilanteessa.

Ongelma: Miten täydellisen hyvä ja kaikkivoipa Jumala sallii pahuuden ja kärsimyksen?

Jokainen on kokenut pahuutta ja kärsimystä. Miksi rakkaani kuoli ryöstössä? Miksi lapset sairastuvat todella tuskallisiin syöpiin? Miksi tsunami tappoi 200 000 ihmistä? Miksi maanjäristys tuhosi kaupungin? Miksi salama iski kotiimme?

[Keskustelu: Onko sinulla ideoita tai arvauksia siitä, miksi hyvä Jumala sallisi näiden näennäisesti pahojen asioiden tapahtuvan?]

Jotkut sanovat, etteivät voi uskoa Jumalaan tai ainakaan täydellisen hyvään ja kaikkivaltiaaseen Jumalaan, koska maailmassa on niin paljon turhaa pahuutta ja kärsimystä. Heille pahuuden ja kärsimyksen olemassaolo tarkoittaa, ettei Jumala voi olla sekä kaikkivaltias että täydellisen hyvä. Toisin sanoen:

Jos Jumala on täydellisen hyvä, hän haluaa poistaa pahan; jos hän on kaikkivaltias ja täten kaikkivoipa, hän pystyy poistamaan pahan. Paha on kuitenkin olemassa, joten Jumala ei voi olla samaan aikaan kaikkivaltias ja täydellisen hyvä.

[Keskustelu: Voitko keksiä vastauksen tähän näennäiseen ristiriitaan?]

Skeptikon usko

Aloitetaan analysoimalla kahta edelliseen väitteeseen kätkeytyä valtavaa oletusta.

[Keskustelu: Mitä valtavia oletuksia tai vaihtoehtoisia uskomuksia sisältyy toteamukseen, että jos pahuutta ja kärsimystä on olemassa, Jumala ei voi olla sekä täydellisen hyvä että kaikkivaltias?]

1. Tämän väitteen esittäjä olettaa, ettei pahantahtoisuudelle ja kurjuudelle ole mitään hyvää tarkoitusta, vaan pahuus ja kärsimys ovat hyödyttömiä.
2. Hän olettaa myös, että jos pahuuden ja kärsimyksen olemassaololle olisi hyviä syitä, hänen ymmärryksensä käsittäisi ne. Tämä on kuin joku ilman mikroskooppia oleva väittäisi, ettei viruksia ole olemassa, koska hän ei näe niitä paljailla silmillään. Hänen ajatusmaailmassaan pahuuden ja kärsimyksen täytyy olla hyödyttömiä, koska ne näyttävät hänestä siltä.

Ihminen, joka syyttää Jumalaa siitä, että hän ei ole joko täydellisen hyvä tai kaikkivaltias, luottaa sokeasti omiin älyllisiin kykyihinsä. Hänen oletuksensa saattavat olla oikeat, mutta kun olemme käsitelleet loppuun tämän aiheen, olet ehkä samaa mieltä siitä, että todisteiden paino on näitä oletuksia vastaan.

Se, että pahuus ja kärsimys *vaikuttavat* jonkun mielestä hyödyttömiltä, ei tarkoita, että ne *ovat* sitä. Lääkärillä tai hammaslääkärillä käynti saattaa vaikuttaa hyödyttömältä koiran, lapsen tai joidenkin aikuistenkin mielestä, mutta tämä ei tee siitä sitä. Se, ettet itse näe hyvää syytä, miksi täydellisen hyvä ja kaikkivaltias Jumala sallisi pahuuden ja kärsimyksen, ei tarkoita, ettei syytä siihen ole.

Pahuus ja kärsimys todistavat, että Jumala on olemassa

C. S. Lewis, joka kirjoitti muun muassa *Narnian tarinat*, oli aikoinaan ateisti. Hän myönsi alun perin torjuneensa Jumalan elämän julmuuden vuoksi.¹

[Keskustelu: Ovatko pahuus ja kärsimys mielestäsi suurempi ongelma ateisteille vai teisteille? (teisti = ihminen, joka uskoo Jumalaan) Miksi?]

C. S. Lewis oivalsi kuitenkin, että pahuuden ja kärsimyksen ongelma oli vieläkin hankalampi hänen ateismilleen kuin teismille ja itse asiassa tarjosi paremman argumentin Jumalan olemassaolon puolesta kuin sitä vastaan. Analysoidaan, miksi näin on.

Melkein kaikki — joitakin moraalinihilistejä² lukuun ottamatta — myöntävät, että tässä maailmassa on pahuutta tai vääryyttä: kansanmurhia, vainoa, luonnonkatastrofeja jne., mutta mistä tämä vääryyden tietoisuus tulee? Et voi tietää jonkin olevan väärin, ellet tiedä, mikä on oikein. Et voi tietää, mikä on epäoikeudenmukaista, ellet tiedä, mikä on oikeudenmukaista. Tiedät ehkä autosi olevan hidas, mutta tiedät sen vain siksi, että tiedät, millainen nopea auto on. Jos olisit elänyt sata vuotta sitten, olisit pitänyt nykyautoasi uskomattoman nopeana.

Samoin, jos ajattelet joko tietoisesti tai tiedostamattasi, että jokin voi olla väärin, vertaat moraalista vääryyttä johonkin absoluuttiseen standardiin, joka määrittelee, mikä on oikein. Tämä oli ongelma ateisti C. S. Lewisille. Jos kaikki on spontaanin, ohjaamattoman evoluution tai vahvimpien selviytymisen tulosta, mikä silloin on väärin, kun vahvemmat tai ympäristöolosuhteet eliminoivat heikommät? Ihmiskuntahan kehittyi paremmaksi, kun vahvempien geenit selviytyvät ja voittavat heikompien geenit, kuten makroevoluution mukaan pitäisikin olla.

Mihin ateismi voi johdattaa

Vuonna 1859 julkaistiin Darwinin kirja, joka tunnetaan yleisesti nimellä *Lajien synty*. Tästä teoksesta levisi usko spontaaniin, ohjaamattomaan evoluutioon. Noin 30 vuotta myöhemmin Yhdysvallat aloitti pakkosterilointiohjelmia, ja muita maita liittyi joukkoon seuraavien vuosikymmenien aikana. Saksalaiset pakkosteriloivat yli 400 000 ihmistä, etupäässä niin sanottuja heikkoälyisiä, sekä kehitysvammaisia, kun taas esimerkiksi Kanadassa, Ruotsissa ja Sveitsissä oli pakkosterilointiohjelmia aina 1970- ja 1980-luvuille asti.³

Kristityt ajattelevat (tai heidän ainakin tulisi ajatella), että nämä pakkosterilointiohjelmat ovat väärin, koska he uskovat Jumalan tehneen ihmisen omaksi kuvakseen ja ihmisen olevan tästä syystä erityisen kunnioituksen arvoinen. Kristityt uskovat myös, että Jumala on antanut heille noudatettavaksi moraalisen lain, joka määrittelee, mikä on oikein ja mikä väärin. (2. Tim. 3:16). Mutta millä perusteella makroevoluutioon uskova ateisti voi syyttää toisia ateisteja pakkosteriloineista?

1 https://en.wikipedia.org/wiki/C._S._Lewis#Return_to_Christianity; C. S. Lewis, *Mere Christianity* (s. 45).

2 https://en.wikipedia.org/wiki/Moral_nihilism

3 https://en.wikipedia.org/wiki/Compulsory_sterilization#By_country

Mielenkiintoista kyllä, Darwinin kirjan koko nimi on *Lajien synty luonnollisen valinnan kautta eli luonnon suosimien rotujen säilyminen taistelussa olemassaolosta*. Huomaa nimen loppuosa: "luonnon suosimien rotujen säilyminen taistelussa olemassaolosta". Edelleen, kuinka voisit evoluutioon uskovana ateistina todistaa toiselle makroevoluutioon uskovalle ateistille, että olisi väärin auttaa suosittuja rotuja taistelussa olemassaolosta?

Et mitenkään. Voit ainoastaan vedota tunteisiisi. Mutta kun omat tunteesi ja jonkun toisen tunteet eroavat toisistaan, mikä lopullinen auktoriteetti päättää, kuka on oikeassa? Yleinen mielipidekö? Yleinen mielipide on ollut perusteena miljoonien tappamiselle.⁴

C. S. Lewis oivalsi, että vaikka pahuus ja kärsimys saattavatkin olla haaste kristinuskolle, ne ovat vielä suurempi ongelma ja looginen ristiriita hänen ateistisessa maailmankatsomuksessaan. Ainoa keino elää johdonmukaisesti ateistisen maailmankatsomuksen mukaan on myöntää, ettei ole mitään moraalialia — ei oikeaa eikä väärää.

Kuten James Spiegel toteaa kirjassaan *The Making of an Atheist*:

Augustinuksesta lähtien monet filosofit ovat sinnikkäästi kieltäneet, että etiikka olisi mahdollista ilman Jumalaa. Yksi tämän kannan vaikutusvaltaisimmista argumenteista on peräisin filosofi Immanuel Kantilta, joka väitti, ettei ilman Jumalaa voi olla todellista moraalista vastuuta.

Kant ei suinkaan ole yksin mielipiteensä kanssa. Monet kuuluisimmista ateisteista myöntävät tämän:

Nietzsche: "Vaatimukseni filosofille tunnetaan: hän nousee hyvän ja pahan toiselle puolelle ja jättäköön taakseen harhan moraalista tuomiosta. Tämä vaatimus seuraa oivalluksesta, jonka minä ensimmäisenä muotoilin: että ei ole olemassa lainkaan moraalisia tosiasioita... Moraali on vain joidenkin ilmiöiden tulkintaa — tarkemmin sanoen, niiden väärintulkintaa... Moraalisia arvioita... ei tule koskaan ottaa kirjaimellisesti: niin ymmärrettyinä ne ovat aina pelkkää järjettömyyttä."⁵

Richard Dawkins: "Havaitsemallamme maailmankaikkeudella on juuri ne ominaisuudet, joita meidän tulisikin odottaa, jos sen taustalla ei olisi mitään suunnittelua, ei mitään tarkoitusta, ei hyvää eikä pahaa, ei mitään muuta kuin sokea, armoton välinpitämättömyys... DNA ei tiedä eikä välitä. DNA vain on."⁶

4

https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_wars_and_anthropogenic_disasters_by_death_toll#Genocide,_ethnic_cleaning,_and_mass_ethnic/religious_persecution

5 Friedrich Nietzsche, *The Portable Nietzsche*, englanniksi kääntänyt Walter Kaufman (New York: Penguin, 1982)

6 <https://www.goodreads.com/work/quotes/1121858-river-out-of-eden-a-darwinian-view-of-life>

Bertrand Russell: "Että ihmisen tuottaneet syyt eivät ennakoineet saavuttamaansa päämäärää; että hänen alkuperänsä, kasvunsa, toiveensa, pelkonsa, rakkautensa ja uskonsa ovat vain sattumanvaraisten atomiyhdistelmien seurausta; että mikään palo, sankarillisuus, ajatuksen ja tunteen voimakkuus ei voi säilyttää yksilön elämää haudan tuolle puolen; että kaikkien aikojen raadanta, kaikki omistautuneisuus, kaikki inspiraatio ja koko ihmisnerouden keskipäivän kirkkaus tulevat sammumaan aurinkokunnan kuollessa... Vain näihin totuuksiin tukeutuen, vain hellittämättömän epätoivon vakaalle perustalle voi tästedes turvallisesti rakentaa sielun asuinsijan."⁷

Richard Dawkins ymmärtää Bertrand Russellin sanoman vakavuuden. Dawkins vastaa: "Se ei masenna minua. Mutta jos se masentaa jotakuta toista, se on hänen ongelmansa. Ehkä tämä logiikka on syvästi pessimistinen; maailmankaikkeus on karu, kylmä ja tyhjä. Entä sitten?"⁸

[Keskustelu: Mitkä ovat ajatuksesi näiden kuuluisien ateistifilosofien näkemyksistä?]

Jos olet ateisti ja sinulla on ongelma Jumalan suhteen kärsimyksestä ja pahuudesta, vaikuttaa siltä, että ehkä et tiedostamattasi olekaan täysverinen ateisti. Tämä johtuu siitä, että olet saattanut lainata hyvän ja pahan käsitteen teistisestä maailmankatsomuksesta.

Pahuus ja kärsimys: perusteltu huolenaihe teistisestä näkökulmasta

On vaikea esittää pahuutta ja kärsimystä ongelmana ateistisesta näkökulmasta tarkasteltuna, mutta teistisestä näkökulmasta se on helpompaa. Se voi ja sen pitäisikin saada meidät ajattelemaan Luojan luonnetta: sitä, millainen olemassa oleva Jumala oikein on.

Ennen kuin analysoimme Jumalan suhdetta pahuuteen ja kärsimykseen, meidän täytyy tehdä pohjatyötä vahvistamalla taustatietojamme Jumalasta. Kuten muistat, arvioitavamme oleva väite on seuraava: koska maailmassa on pahuutta ja kärsimystä, Jumala ei voi olla sekä kaikkivaltias että täydellisen hyvä. Tarkastellaan ensimmäistä väitettä: onko Jumala kaikkivaltias?

[Keskustelu: Mitkä ovat ajatuksesi tästä? Onko Jumala kaikkivaltias vai ei? Minkä todisteen tai logiikan perusteella?]

Onko Jumala kaikkivaltias?

Jumalaan viitataan joskus äärettömänä, kaikkivaltiaana luojana, koska hän loi kaiken olemassaolevan. Riittävän perusteen periaatteen⁹ mukaan kaikella maailmankaikkeudessamme

7 Bertrand Russell, *A Free Man's Worship*, teoksessa *Why I Am Not a Christian*, toim. Paul Edwards (New York: Simon & Schuster, 1957), s. 107.

8 Richard Dawkins, Bryan Appleyardin mukaan Appleyardin teoksessa *Understanding the Present: An Alternative History of Science* (Tauris Parke Paperbacks, 2004), s. 178.

täytyy olla syy, tai kääntäen, kaikki maailmankaikkeudessamme edellyttää Luojan. Mikään ei voi syntyä itsestään, eikä mikään maailmankaikkeudessamme voi olla ääretön.¹⁰ Edes *maailmankaikkeuden* ei tiedetä olevan ääretön, koska sillä on lähtöpiste ("alkuräjähdyks") ja laajenemisvauhti.¹¹

Tässä vaiheessa monet usein kysyvät: "Jos kerran kaikki *maailmankaikkeudessamme* tarvitsee Luojan, niin kuka sitten loi Jumalan?"

[Keskustelu: Miten tähän voisi vastata? Kuka loi Jumalan?]

Huomaa tärkeä yksityiskohta aiemmin mainitussa: "*maailmankaikkeudessamme*". Kyllä, kaikki *maailmankaikkeudessamme* tarvitsee syyn tai Luojan, ja minkään maailmankaikkeudessamme ei tiedetä olevan ääretöntä. Tämä tarkoittaa, että maailmankaikkeuden Luojan, rajattoman ja äärettömän ensimmäisen syyn, täytyy ylittää maailmankaikkeutemme rajat. Hänen täytyy olla sen ulkopuolella, ei sen rajoittama.

Tässä on järkeä, kun mietit sitä. Jos Jumala loi maailmankaikkeuden, olisi ymmärrettävää, ettei hänen olemassaolonsa ole rajoittunut sen sisälle. Yhtä hyvin voisi edellyttää videopelien *The Sims* tai *Grand Theft Auto* suunnittelijan elävän tekemiensä pelien sisällä. Luojan ei kuitenkaan tarvitse elää oman luomuksensa sisällä tai sen ehdoilla, hän voi elää itse luomansa ajan ja avaruuden ulkopuolella.

Onko Jumala ääretön ja rajaton, niin tiedoiltaan kuin voimiltaan, onko hän kaikkivoipa? Hän on.

Onko Jumala täydellisen hyvä?

[Keskustelu: Onko Jumala täydellisen hyvä vai ei — minkä todisteen tai logiikan perusteella näin on?]

Vastaus on yksinkertaisempi kuin miltä se saattaa vaikuttaa. Ensin meidän täytyy kysyä itseltämme, kuka tai mikä määrittelee hyvän. Joku voi esimerkiksi ajatella eutanasian olevan hyvä joissakin tilanteissa, ja joku toinen voi pitää sitä samoissa olosuhteissa pahana. Kuka päättää, mikä on hyvä tai paha?

[Keskustelu: Kuka laatii säännöt?]

"Pelintekijä" laatii säännöt. Meidän tapauksessamme maailmankaikkeuden Luoja — ensimmäinen syy, kaiken olemassaolevan lähde — päättää, mikä on oikein ja väärin. Hän on lopullinen tuomari ja auktoriteetti.

9 https://en.wikipedia.org/wiki/Principle_of_sufficient_reason;

https://en.wikipedia.org/wiki/Cosmological_argument#Objections_and_counterarguments

10 <https://plus.maths.org/content/do-infinities-exist-nature-0>; https://en.wikipedia.org/wiki/Actual_infinity;
<http://bigthink.com/experts-corner/infinity-is-not-real>

11 <https://www.britannica.com/science/expanding-universe>

Jos hän sanoo jonkin olevan hyvä tai paha, niin silloin se on sitä riippumatta siitä, mitä mieltä me olemme. Sitä paitsi, kuka luulet olevasi väittämään vastaan äärettömälle olenolle, joka elää ajan ulkopuolella ja luo galakseja tyhjästä? Luuletko voivasi antaa hänelle oppitunnin hyvästä ja pahasta käyttämällä häneltä saamiasi *aivoja*?

Sanoimme aiemmin, että äärettömän olennon täytyy olla ääretön kaikilla tavoilla, myös voimiltaan ja tiedoiltaan. Ajan ulkopuolella elävä ääretön olento tietäisi tyhjästä luomastaan maailmankaikkeudesta kaiken. *Hän* on kaiken lähde ja tekijä sekä myös kaiken luomukseensa liittyvän tiedon lähde.

Hänen täytyisi myös olla täydellinen. Koko täydellisyys-käsitteemme tulee häneltä; hän on sen lähde. Lisäksi, jos *hän* ei olisi täydellinen, hän olisi rajallinen, mikä edelleen tarkoittaisi, ettei hän olisi ääretön. Jos ääretön ja rajaton olento olisi vajavainen millään tavalla, liittyisi se sitten täydellisyyteen, viisauteen, rakkauteen jne., hän ei olisi enää rajaton, vaan rajallinen.

Kaiken edellisen valossa, maailmankaikkeutemme Luojan täytyy olla ääretön, kaikkivoipa ja täydellinen kaikessa. Täten Jumala on täydellisen hyvä ja täydellinen rakkaudessa, hyvydessä ja kaikessa. Muuten hän ei olisi rajaton, ensimmäinen syy. Paitsi että, kuten olemme todenneet, tämä ääretön ensimmäinen syy on olemassa, mikä puolestaan tarkoittaa, että Jumala on olemassa.

Joku saattaa väittää vastaan ja kysyä: "Miten voimme olla varmoja, että Luoja on rajaton hyvydessä eikä pahuudessa?" Tuo on hyvä kysymys.

[Keskustelu: Miten voit olla varma, että Luoja on rajaton hyvydessä eikä pahuudessa?]

Samalla tavalla kuin pimeys on valon puutetta ja reikä aineen puutetta, pahuus ei ole asia itsessään, vaan pikemminkin jonkin asian puute. Poista valo, niin jäljelle jää pimeys. Poista hyvyys, niin jäljelle jää pahuus. Ja jälleen kerran, äärettömän, kaikkivoivan ja täydellisen olennon olisi mahdotonta olla missään suhteessa puutteellinen tai rappeutunut. Tämä on yksi seikka, jonka vuoksi tiedämme Jumalan olevan välttämättä hyvän eikä pahan.

Joku saattaisi väittää vastaan ja sanoa: "Hyvä on, jos Jumala ei voi olla paha, miten pahuutta voi olla, jos Jumala loi kaiken?"

Loiko Jumala pahuuden ja kärsimyksen?

[Keskustelu: Loiko Jumala sinun mielestäsi pahuuden ja kärsimyksen? Miksi?]

Ei luonut. Kuten aikaisin mainitsimme, pahuus ja kärsimys eivät ole "asioita" itsessään, vaan pikemminkin hyvän tai täydellisen asian puutteita tai rappeutumia. Voit esimerkiksi kärsiä haavasta kädessäsi, mutta haavaa ei voi olla ilman kättäsi. Tuo kivulias haava on kätesi ihannetilan vajavuus.

Koi voi tehdä reiän paitaasi, mutta reikää ei voi olla ilman paitaa. Ei ole olemassa täysin koinsyömää paitaa, koska silloin paita lakkaisi olemasta. Samoin voit tuntea surua rakkaan

ihmisen kuoleman vuoksi, mutta surusi johtuu kuoleman aiheuttamasta rakkaasi ihannetilän rappiosta.

Joku saattaisi väittää vastaan ja sanoa: "Hyvä on, Jumala ei luonut pahuutta ja kärsimystä, mutta ne ovat olemassa. Mistä se johtuu?"

Miksi Jumala antoi pahuuden ja kärsimyksen tulla maailmaan?

[Keskustelu: Ajatuksia siitä, miksi Jumala antoi pahuuden ja kärsimyksen muodostua?]

Vaikka ymmärrämme, etteivät pahuus ja kärsimys ole luotuja asioita, vaan täydellisuuden puutetta, ihannetilän vajavuutta tai rappiota, on silti vaikea kieltää niiden olemassaoloa. Miksi täydellisen hyvän ja kaikkivoivan Jumala sallii tämän?

Skeptikkofilosofi Gottfried Wilhelm Leibniz sanoittaa tämän ongelman seuraavalla tavalla: *"Jos Jumala on paras kaikista mahdollisista asioista, hänen täytyy luoda paras kaikista mahdollisista maailmoista. Mutta tämä maailma ei ole paras kaikista mahdollisista maailmoista; miten Jumala siis voi olla paras kaikista mahdollisista olennoista? Jos hän ei ole, niin Raamatun Jumalaa ei ole olemassa."*

[Keskustelu: Näkeekö kukaan ongelmaa tässä väitteessä? Mitä vaihtoehtoisia uskomuksia Leibniz hyväksyy sokeasti?]

Tämä Leibnizin väite edellyttää, että tiedät, ettei tämä maailma ole paras kaikista mahdollisista maailmoista, mutta jos olet ateisti kuten Leibniz, mistä saat vertailupohjan, jonka mukaan määrittelet, mikä on hyvää tai huonoa, parempaa tai parasta? Toiseksi, mistä tiedät, ettei tämä maailma ole paras kaikista mahdollisista maailmoista?

Joku voisi sanoa, että synnitön maailma, jossa ei ole pahuutta eikä kärsimystä, olisi omaamme parempi. Toisin sanoen, miksei Jumala voinut luoda paratiisia, jossa olisimme valmiiksi vailla pahuutta ja kärsimystä (1. Kor. 13:10, 12; 1. Joh. 3:2; Ilm. 21:4; 22:3)? Miksi meidän täytyy kärsiä tässä kiroitussa maailmassa, ennen kuin voimme mennä taivaaseen? Tämä on hyvä kysymys, jota varmasti monet kristitytkin ovat kysyneet itseltään.

[Keskustelu: Onko sinulla vastaus tähän näennäiseen ongelmaan?]

Mahdollinen vastaus # 1: Joitakin asioita ei voi luoda täydellisinä

Yksi Norman Geislerin ehdottama mahdollinen vastaus on se, että joitakin asioita ei voi luoda suoraan parhaissa muodoissaan. Niihin vaaditaan kehitysprosessi. Toisin sanoen paratiisi (taivas) on päämäärä ja maailma on polku sinne. Joku saattaisi väittää vastaan ja sanoa, että kaiken pitäisi olla mahdollista kaikkivoivalle Jumalalle.¹²

[Keskustelu: Onko kaikki mahdollista kaikkivoivalle Jumalalle?]

12 Geisler, Norman L., *If God, Why Evil?: A New Way to Think About the Question*, s. 63.

Kaikki ei kuitenkaan ole mahdollista kaikkivoivalle Jumalalle. Jumala ei esimerkiksi kykene sisäisesti ristiriitaisiin tekoihin kuten valehteluun, koska silloin täydellinen olento ei olisikaan täydellinen. Hän ei voi luoda niin suurta kiveä, ettei itse jaksaisi nostaa sitä, koska rajaton olento on aina voimakkaampi kuin mikään hänestä riippuvainen tai mikään hänen luomansa. Samoin joitakin asioita ei voi luoda suoraan, koska se olisi loogisesti mahdotonta, kuten esimerkiksi nelikulmaisen kolmion luominen.

Ihmisen luonne, esimerkiksi, kehittyy vain vaikeiden aikojen saatossa. Keksit todennäköisesti omasta elämästäsi joitakin esimerkkejä ajoista, jolloin vaikea tilanne muokkasi sinusta paremman ihmisen. Kuten Geisler toteaa kirjassaan *If God, Why Evil?*:

- Ei ole luonnetta ilman vastoinkäymisiä;
- Ei rohkeutta ilman vaaraa;
- Ei kärsivällisyyttä ilman koettelemuksia;
- Ei tulosta ilman vaivannäköä;
- Ei anteeksiantoa ilman syntiä.

Täten maailma, jossa syntiinlankeemusta ei koskaan tapahtunut, ei olisi paras mahdollinen maailma. Paras maailma olisi sellainen, jossa ihmiset tekivät syntiä, mutta Jumala siitä huolimatta sai aikaan suuremman hyvän sallimalla sen ja antamalla sen jälkeen heille anteeksi. Vain tässä maailmassa voidaan saavuttaa korkeammat hyveet kuten rohkeus, kärsivällisyys, luonne ja anteeksianto.¹³

Tämä ei ehkä ole paras mahdollinen maailma, joka voisi olla olemassa juuri tällä hetkellä, mutta se saattaa olla paras siinä tapauksessa, että tavoitteena on paras ikuisuus. Muista, ettei Jumala voi luoda nelikulmaista kolmiota tai yksipäistä tikkua, ja jotkut asiat vaativat prosessin parasta tulosta varten. Lisäksi ikuisuuteen verrattuna tämä elämä on vain silmänräpäys. (Katso Francis Chanin köysivertaus tämän elämän lyhydestä:

<https://www.youtube.com/watch?v=86dsfBbZfWs>)

Mahdollinen vastaus #2: Väliaikainen kärsimys mahdollistaa suuremman nautinnon ikuisuudessa

Toinen mahdollinen vastaus siihen, miksi Jumala antoi pahuuden ja kärsimyksen tulla maailmaan, on se, että maan päällä kulkeminen ennen taivaaseen pääsyä auttaa meitä arvostamaan taivasta enemmän. Kuten 2. Kor. 4:17 toteaa: "*Tämä hetkellinen ja vähäinen ahdinkomme tuottaa meille määrättömän suuren, ikuisen kirkkauden.*" (Katso myös Room.

8:18).¹⁴

Ihmiselämässämmekin yleensä arvostamme jotakin paljon enemmän, jos meidän on täytynyt rehkäistä jonkin eteen sen sijaan, että se olisi vain annettu meille. Miksei sama pätsisi taivaaseen?

13 Geisler, Norman L., *If God, Why Evil?: A New Way to Think About the Question*, s. 64.

14 Tämän ja muutkin Raamatun tekstit olen ottanut vuoden 1992 virallisesta suomennoksesta

Tässä on toinen näkökulma: Tiedämme, ettei taivaassa ole pahuutta tai kärsimystä, mutta ehkä synnin salliminen maan päällä oli Jumalalle paras tapa päästä tuohon tavoitteeseen. Sitten kun näimme ja koimme synnin kauhut, voimme täysillä nauttia paikasta, jossa hyvä vallitsee ja paha on mahdotonta.

Oletko koskaan nähnyt unta, jossa rakastamasi ihminen kuoli ja herätessäsi ymmärsit sen olleen vain unta? Arvostit varmasti tuota ihmistä enemmän sen jälkeen. Kenties sama pätee taivaaseen ja maahan.¹⁵

Maan päällä koemme täydellisyyden puutteen. Jokainen meistä yrittää turhaan tavoitella täydellisyyttä elämässään, mutta kukaan ei onnistu siinä. Jokaisen elämä on kurjaa joinakin päivinä. Jos joku väittää vastaan, väitän hänen valehtelevan.

Jopa maailman rikkaimmat ihmiset, joilla näyttää olevan kaikkea, tekevät itsemurhia. Olet varmaankin monesti ajatellut, että heti kun saat puolison, unelmiesi talon tai auton, työpaikan tai rahaa, elämäsi on suurenmoista ja loistavaa — mutta kun toiveesi toteutuu, huomaat muutaman kuukauden päästä onnellisuutesi palanneen entiselle tasolleen ja olevan kaukana täydellisestä.

Eläessämme tässä epätäydellisessä maailmassa voimme kaivata lopullista onnea ja täydellisyyttä ja sen seurauksena osaamme arvostaa sitä enemmän ikuisuudessa (Room. 8:18-25). Samoin köyhyyteen syntynyt ihminen saattaa arvostaa yllleistä elämää enemmän kuin toinen, joka syntyi rikkaana eikä koskaan kärsinyt puutetta. Saatat sanoa, ettei tämänhetkinen tuska ole ikuisuudessa saatavan ylimääräisen nautinnon arvoista. Mutta voit sanoa niin ainoastaan silloin, jos tiedät tarkalleen, millainen ikuisuus on. Tuskinpa tiedät sitä.

Edelliset esimerkit ovat joitakin mahdollisia selityksiä sille, miksi Jumala saattaisi sallia pahuuden ja kärsimyksen. Ne voivat olla oikeita selityksiä, tai ne voivat olla vääriä. Asian ydin on se, että voi olla hyviä syitä, miksi Jumala antaisi pahuuden ja kärsimyksen syntyä ja sitten lopettaa ne, kun paras mahdollinen ikuisuuden tavoite on saavutettu.

Jotkut voivat väittää vastaan sanomalla, että Jumala käyttää moraalisesti väärää etiikkaa, jossa "tarkoitus pyhittää keinot". Heidän tulee muistaa tärkeä seikka: Jumala ei tuota eikä hyväksy pahuutta saavuttaakseen hyvän lopputuloksen. Hän vain *sallii* sen, aivan kuten hyvät vanhemmat saattavat sallia lastensa ottavan joitakin riskejä, heidän neuvojensa vastaisesti.¹⁶

Raamatun Jumala ei ole välinpitämätön pahuutta ja kärsimystä kohtaan

15 Keller, Timothy. *The Reason for God: Belief in an Age of Skepticism*, s. xiv / paikka 804/4761), Kindle-julkaisu.

16 Geisler, Norman L., *If God, Why Evil?: A New Way to Think About the Question*, s. 68.

Raamatussa on hyviä uutisia kaikille, jotka ovat koskaan kärsineet. Se kertoo meille, että Jumala suhtautuu kärsimyksellemme niin vakavasti, että hän tuli tämän maan päälle kärsimään puolestamme antaakseen meille mahdollisuuden ikuiseen voittoon kaikesta kärsimyksestä ja pahasta. Niin kauheita kuin tämän lyhyen elämän tuskat ovatkaan, Raamattu sanoo, että pahempi kohtalo odottaa niitä, jotka kuolevat antamatta elämänsä Jumalalle.

Yksi Jumalan täydellisistä ominaisuuksista on oikeudenmukaisuus. Siksi Jumalalla ei ole muuta mahdollisuutta kuin tuomita jokainen ihminen jokaisesta tämän tekemästä synnistä; muuten hän ei olisi täydellisen oikeudenmukainen. Mutta koska Jumala on täydellinen armossa ja rakkaudessa, hän tuli kuitenkin vapaaehtoisesti maan päälle kärsimään rangaistuksen, joka olisi langennut meille.

Jumala on oikeudenmukaisuus, mutta Jeesuksena hän otti ihmisen muodon, eli synnittömän elämän ja pystyi tarjoamaan itsensä viattomaksi sijaikärsijäksi alistuakseen täydelliselle oikeudenmukaisuudelle meidän puolestamme. Hän "koki helvetin" puolestamme.

Seuraavat kolme jaetta, jotka ovat profetia Jeesuksesta, ovat Jesajan kirjasta, joka ei-kristittyjenkin mukaan kirjoitettiin yli 500 vuotta ennen Jeesusta:¹⁷

Jes. 53:3 Hyljeksitty hän oli, ihmisten torjuma, kipujen mies, sairauden tuttava, josta kaikki käänsivät katseensa pois. Halveksittu hän oli, me emme häntä minään pitäneet.

Jes. 53:4 Ja kuitenkin: hän kantoi meidän kipumme, otti taakakseen meidän sairautemme. Omista teoistaan me uskoimme hänen kärsivän rangaistusta, luulimme Jumalan häntä niistä lyövän ja kurittavan,

Jes. 53:5 vaikka meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekomme hänet ruhjoneet. Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.

Kun joku, joka on rukoillut Jumalaa, katunut syntejään, tehnyt parannuksen, ja alistanut elämänsä Jumalan herruuden alle, kohtaa hänet tuomiopäivänä, tapahtuu jotakin mahtavaa. Silloin otetaan esille kirja, johon kaikki hänen syntinsä on merkitty, mutta kun tuo kirja avataan, sen sisällä on kuitti. Kuitissa lukee "Maksettu kokonaan", ja sen on allekirjoittanut Jeesus omalla verellään.

Tämä oli vertauskuva. En tiedä, onko siellä todella kirja ja kuitti — mutta ymmärrät idean.

Yhteenveto: täydellisen hyvä ja kaikkivaltias Jumala sallii hetkellisen pahuuden ja kärsimyksen maailmassa varmistaakseen parhaan lopputuloksen

17 <https://www.britannica.com/topic/Book-of-Isaiah>; https://en.wikipedia.org/wiki/Book_of_Isaiah

Riittävän syyn periaatteen mukaan kaikella maailmankaikkeudessa on oltava syy, eikä mikään synny itsestään. Tämän mukaan maailmankaikkeuden Luoja, rajattoman ja äärettömän ensimmäisen syyn, täytyy ylittää maailmankaikkeutemme rajat. Hänen täytyy elää sen ulkopuolella rajoittumatta luomukseensa tai luomaansa aikaan.

Saimme myös selville, että rajattoman ja äärettömän olennon täytyy olla täydellinen kaikessa — mukaan lukien tiedossa, voimassa, hyvydessä ja rakkaudessa — koska muuten hän olisi rajallinen. Hän ei ole rajaton pahuudessa, koska pahuus on vain hyvyyden puutetta. Rajattomalta ja äärettömältä olennoilta ei voi puuttua mitään.

Jumala ei luonut pahuutta, koska se ei ole asia itsessään, vaan pikemminkin ihannetilän vajavaisuus tai rappio, mutta vaikuttaa siltä, että Jumala salli tämän rappion tapahtua, koska kärsimys ja pahuus ovat olemassa. Yksi mahdollinen syy sille, miksi Jumala sallii pahuuden ja kärsimyksen, on se, että jotkut asiat kuten kärsivällisyys, luonne, anteeksianto — voivat syntyä vain prosessin kautta, ja siksi on mahdollista, että Jumala sallii pahuuden ja kärsimyksen saadakseen aikaan parhaan mahdollisen ikuisuuden.

Kaikkietävä Jumala tietää, miten kaikki päättyy. Täydellisen hyvä Jumala tahtoo saattaa kaikki asiat hyvään päätökseen. Siksi kaikki asiat, mukaan lukien kaikki kärsimys, jota emme ymmärrä, tulevat päättymään hyvin — ellei tässä elämässä, niin sitten seuraavassa.¹⁸

Lyhyesti sanottuna näennäisesti huonoja asioita tapahtuu näennäisesti ”hyville” ihmisille. Hyvä loppu on kuitenkin taattu sinulle, jos olet pyytänyt syntejäsi Jumalalta anteeksi, tehnyt parannuksen ja asettanut Jeesuksen elämäsi Herraksi. Lisäksi, jos olet tässä ryhmässä, sinulle tapahtuvat pahat asiat toimivat ikuisiksi hyödyksesi rakastavan Jumalan äärettömän viisauden kautta (Room. 8:28) — Jumalan, joka ottaa kärsimyksemme niin vakavasti, että kärsi itse puolestamme. Kuten Paavali sanoo: "Tämä hetkellinen ja vähäinen ahdinkomme tuottaa meille määrättömän suuren, ikuisen kirkkauden." (2. Kor. 4:17).

Lähteet

Tein tämän kirjoituksen opiskeluoppaaksi pienryhmälleni lukiessamme ja käsitellessämme lukua 2 Tim Kellerin kirjassa *Reason for God: Belief in an Age of Skepticism*.

18 Geisler, Norman L., *If God, Why Evil?: A New Way to Think About the Question*, (s. 56).

Esitetyn tiedon lähteet olivat seuraavat kolme kirjaa, joita suosittelen lämpimästi kaikille, jotka haluavat tutkia tätä aihetta:

- *If God, Why Evil?*, Norman L. Geisler;
- *The Making of an Atheist: How Immorality Leads to Unbelief*, James Spiegel;
- *Reason for God: Belief in an Age of Skepticism*, Timothy Keller.

Voit vapaasti käyttää ja jakaa tätä resurssia, mutta ole ystävällinen ja laita linkki takaisin www.MaallikkoSaarnaaja.com sivustolle.